

vors la seva carrera ha estat meteòrica. Comença a participar en concentracions dels millors jugadors catalans organitzades per la Federació Catalana d'Escacs i aquell mateix 2004 es proclama campió d'Espanya i cinquè del Món en la categoria Sub-12.

Àlvar Alonso ha guanyat diverses vegades el campionat provincial, ha estat campió de Catalunya juvenil en dues ocasions, i s'ha proclamat campió d'Espanya sub-14, sub-16 i sub-18, al marge de guanyar altres competicions. Tot plegat li ha servit per fer els mèrits necessaris (una suma dels punts que ostenta en el rànquing i el compliment d'unes determinades condicions) per ser declarat Mestre Internacional d'escacs, l'únic que hi ha a les comarques gironines.

En l'actualitat, Àlvar Alonso estudia Economia a la Universitat de Barcelona i s'allotja en una residència per a esportistes, on segueix un programa específic de preparació. Perquè en els escacs també hi ha entrenament, tal com explica: «Per un costat, intentes analitzar el màxim nombre de jugades possible partint de la posició inicial, la qual cosa et dona un bagatge per poder respondre amb més seguretat a qualsevol maniobra de l'adversari; i d'altra banda hi ha entrenaments específics de posicions concretes, amb poques peces per exemple, per agafar automatismes i recursos per quan et trobes en aquestes situacions en una partida». Internet i els ordinadors han estat eines de gran ajuda en la preparació dels jugadors d'escacs, que s'han beneficiat molt dels avenços tecnològics: «Els ordinadors guanyen les persones i són un instrument fantàstic per anar practicant i millorant».

UN MAL ANY

L'arribada a la majoria d'edat de moment no li ha anat gaire bé, a Àlvar Alonso, que es lamenta que aquest 2010 les coses no li estan sortint com hauria volgut: «Per primera vegada he baixat cinquanta punts en el rànquing, i encara que no és gaire, fins ara sempre havia anat pujant, a poc a poc». A més, no va fer bons resultats en els últims campionats d'Espanya i del món (aquest darrer disputat fa unes setmanes a Grècia), encara que en la competició estatal va superar Miguel Illescas, un dels millors jugadors espanyols dels últims temps, vuit vegades campió d'Espanya i Gran Mestre Inter-

nacional des del 1988. «Et sents molt bé, quan passa una cosa així —comenta Àlvar Alonso—, sobretot perquè saps que és millor jugador que tu, i li tens molt de respecte».

Malgrat aquests entrebancs, Àlvar Alonso està disposat a continuar endavant, conscient a més que les coses encara poden resultar més complicades. Tal com comenta, «el salt a competir només en categoria sènior és important pel que fa a la qualitat dels jugadors; en les categories inferiors al principi resulta més fàcil trobar rivals que pots guanyar amb certa comoditat, i a mesura que vas avançant es va complicant obtenir la victòria perquè cada cop hi ha jugadors més bons. I en categoria sènior és encara més elevat, aquest nivell, i per tant competir-hi es fa encara més dur». Però també té avantatges, pujar de categoria: aquest any, per exemple, Alonso ha començat a cobrar per jugar en alguna competició. «Com més ben situat estàs en el rànquing, i si ets Gran Mestre o Mestre Internacional, és més fàcil que et paguin en segons quines competicions...».

Malgrat això, considera difícil viure exclusivament dels escacs: «Has de ser molt i molt bo o bé algú que es mogui molt, que a més del que cobra per participar en competicions faci d'entrenador, o estigui implicat en la federació per impartir cursos...». De fet, ell no es planteja encara aquesta possibilitat i per això està fent estudis universitaris, tot i que admet que la pràctica dels escacs va condicionar l'elecció de la carrera: «Si no hagués volgut continuar entrenant i millorant en els escacs, potser hauria triat uns estudis més complicats que els d'E-

conomia». De fet, entre els seus objectius immediats hi ha el de començar a complir els requisits per ser Gran Mestre Internacional, i el febrer proper l'assistència a un torneig internacional a Canes (França). Aquestes competicions acostumen a durar uns deu dies i Àlvar Alonso se les agafa de manera seriosa: «Hi ha jugadors que hi van com si hi anessin de vacances: juguen les seves partides (una al dia) i aprofiten per fer turisme... A mi en canvi m'agrada estudiar l'adversari, preparar les partides, analit-

zar tots els elements que pugui...». En aquest sentit, les noves tecnologies li han suposat una gran ajuda: «A Internet trobes les partides de molts jugadors, informacions, i altres detalls que et poden fer molt servei».

GENT MOLT DIFERENT

El que no creu és que calgui cap capacitat especial per jugar a escacs, ni que practicar-los desenvolupi de manera exagerada segons quines facultats: «Potser sí que tinc més memòria o capacitat visual, i que puc recrear mentalment partides, però no em sento especial. De fet, en els escacs hi ha gent molt diferent; el que sí que és bàsic per jugar molt bé és fer molta feina prèvia de preparació».

Pel que fa al nivell dels escacs a Catalunya, el considera bo, tot i que allunyat dels països capdavanters, com ara Rússia i Ucraïna. Assegura, però, que «Catalunya és un dels millors llocs del món per jugar a escacs perquè hi ha moltes competicions, pràcticament casa setmana». També remarca que des de la Federació Catalana d'Escacs i des de diferents Clubs —ell ara milita en un de Sabadell, per qüestions de residència, tot i que fins ara formava part del Club d'Escacs Gerunda— s'estan fent campanyes per portar els escacs a les escoles. «Jo mateix vaig anar a ensenyar a un col·legi, i en molts clubs es fan classes obertes», conclou Àlvar Alonso, abans d'intentar no mullar-se quan se li demana quin és el seu jugador d'escacs favorit. «Hi ha molts grans jugadors que m'agraden per coses diferents», diu, però cita expressament el campió rus Gari Kasparov.

Fotos:

1 Alguns dels molts trofeus que ha guanyat Àlvar Alonso en la seva curta però intensa carrera en el món dels escacs.

2 Àlvar Alonso juga amb blanques a casa seva, a Girona.

3 Amb la copa que li van donar quan es va proclamar cinquè jugador del món en categoria sub-12.